

Zorg voor de kudde

[Startpagina](#) - [Uw gegevens](#) - [Zoeken](#) - [Lees artikelen](#) - [Vraag + antwoord](#) - [Downloads](#) - [Links](#) - [Uw reactie](#) - [Beveel ons aan](#) - [Uitslag enquête](#)

Inhoud

- [Startpagina](#)
- [! Artikelenoverzicht !](#)
- [Beveel deze site aan](#)
- [Downloads](#)
- [Links](#)
- [Plaats een artikel](#)
- [Uitslag enquête](#)
- [Uw gegevens](#)
- [Uw reactie](#)
- [Vraag en antwoord](#)
- [Zoeken](#)

Enquetes

Blijft u na 1 mei 2004 lid van de Protestantse Kerk in Nederland?

- ☐ Ja, ik blijf van harte lid van de PKN.
- ☐ Ja, ik blijf lid van de PKN.
- ☐ Ja, ik blijf lid, maar met een bezwaard gemoed.
- ☐ Nee, ik zal geen lid zijn van de PKN.
- ☐ Ik weet het nog niet.

Stem

Uitslagen Peilingen

Stemmen **1369**

Waarom ik blijf - prof.dr. A. de Reuver

Op de vraag waarom ik in de kerk blijf, wil ik met enkele overwegingen proberen te reageren. Ik geloof dat er slechts één motief is om een kerk te verlaten, namelijk wanneer men op schriftuurlijke gronden ervan overtuigd is dat ze tot een valse kerk is ontaard. Omdat onze kerk dat naar mijn overtuiging niet is, hoop ik haar trouw te blijven.

Dus niet omdat ze een zuivere kerk zou zijn. Dat is ze niet. In leer en leven gedooft ze zaken die naar bijbels en confessioneel criterium niet mogen. Er zijn besluiten gevallen waardoor ook ik, met vele anderen, herhaaldelijk in grote verlegenheid ben geraakt. Wanneer breekt het moment aan dat een zieke, verzwakte kerk de grens overschrijdt en vals wordt? Gaandeweg begon echter vooral een andere vorm van onzuiverheid voor mij te wegen. Ik bedoel de innerlijke verzwakking van onze eigen hervormd-gereformeerde beweging.

Aan stoere, zelfs stemmingmakende taal ontbreekt het niet. Aan organisatietalent evenmin. Maar hoe schaars is de waarachtige godsvrucht geworden, die zich ten overstaan van heel de kerk vertaalt in een authentiek getuigenis, dat werft en inwint. De kerk, dat zijn wij. Wie in de kerkelijke spiegel kijkt, ziet zichzelf. En wie ogen in zijn ziel heeft, ziet daar niet het gelaat van een rechtzinnig mens die denkt de kerk te kunnen redden, maar een grote zondaar die het nooit en nergens redt, zichzelf niet en de kerk niet. En hij bidt: 'O God, wees mij de zondaar genadig, en wees het ook geheel Uw kerk'. Door deze crisis gaat de kerk heen, gisteren en vandaag, dat wil zeggen dat zij staat in de lichtgloed van Gods oordelen. Hier geldt: 'Gij zijt die man'. Ik ben het. En ik kan slechts roepen: 'Zo Gij, HEERE, de ongerechtigheden gadeslaat, Heere, wie zal bestaan? Maar bij U is de vergeving'. Alleen zo kon en kan ik in de kerk blijven: van genade levend. Zowel voor als na de twaalfde december.

Echter, de vraag was eigenlijk niet hoe ik er blijf, maar waarom. Allereerst omdat ook deze kerk de Heilige Schrift erkent als de enige bron en norm van de verkondiging. Zolang zij daaraan is te houden, is zij ondanks haar onzuiverheid, geen valse kerk.

Ten tweede omdat in haar grondslag ondubbelzinnig wordt beleden dat ons heil hangt aan God Drie-enig (klassieke symbolen), dat Christus onze enige troost is (HC), dat de Geest in onze harten het goddelijk gezag van de Schrift betuigt (NGB), dat het genade is om genade te ontvangen en te beamen (Dordt) en dat de goddeloze gerechtvaardigd wordt door geloof alleen (Augustana).

Ten derde omdat ook deze kerk de plek is die we niet hebben gezocht voor ons gemak, maar waar we zijn gezet onder het kruis, aangevochten van binnen en van buiten, geroepen tot bekering, trouw en dienstbetoon. Dat de fronten zich zullen verscherpen, is geen reden tot vlucht en verraad. Kerkzijn en kruisdragen zijn niet los verkrijgbaar. Ten vierde omdat er geen houdbaar argument is om nu een kerk te verlaten waarin ik voorheen meende te moeten blijven. Welke historische bedenkingen men ook tegen de fusie kan opperen - , wanneer dit historisch besef van de vaderlandse kerk tot een ideologie uitgroeit, raakt het zicht op de werkelijkheid vertroebeld. Zelf heb ik hierover lang geaarzeld. Thans geloof ik oprecht dat de Hervormde Kerk in haar concrete gestalte niet is opgehouden te bestaan, maar dat deze kerk zich heeft uitgesproken om gefuseerd voort te gaan. Het laatste motief dat ik noem, is een ervaringsgegeven, in de letterlijke zin. De zondag voor 12 december werd het ons in gebed, gezang en prediking gegeven, te ervaren dat de Heere tegenwoordig was. En de zondag daarna? Eveneens. Zouden wij weggaan, waar de Heere blijft? Dat Hij er ook morgen zal zijn, kan niemand claimen. God laat zich niet commanderen. Hij laat Zich inwachten en inroepen. In het gebed van de onwaardige: 'O Heere, hoor! o Heere, vergeef! o Heere, merk op en doe het... om Uws zelfs wil, o mijn God!'

Uit: De Waarheidsvriend, 18 december 2003, prof.A. de Reuver, Delft

Gerelateerde links

- [Gereformeerde Bond](#)
- [Meer over Uit de Waarheidsvriend](#)
- [Nieuws door Redactie](#)

Meest gelezen verhaal om Uit de Waarheidsvriend: Recht op de hele kerk - ds. M.A. Kuijt

Score Artikel

Gemiddelde score:

3.87

Stemmen: **16**

Neem even tijd om dit artikel te beoordelen:

- ☐ ★★★★★
- ☐ ★★★★★
- ☐ ★★★★★
- ☐ ★★★★★
- ☐ ★★★★★

Neem mijn stem op!

Opties

[Printvriendelijke pagina](#)

[Stuur dit verhaal naar een kennis](#)